

DRAGAN HOLCER

(Zwiesel, Njemačka, 19. siječnja 1945. - Split, 23. rujna 2015.)

Nakon teške bolesti preminuo je Dragan Holcer, velikan blistave Hajdukove povijesti koja je stvarana u sedmom desetljeću prošlog stoljeća, upravo s njim na čelu, s kapetanskom trakom oko ruke.

Rodio se u njemačkom koncentracijskom logoru Zwiesel. Karijeru nogometaša započeo je 1961. godine u Radničkom iz Niša, a 1967. dolazi u Hajduk. Bio je obrambeni igrač, Hajdukova perjanica i jugoslavenski nogometni reprezentativac.

Za splitski klub je nastupio u 419 utakmica i postigao 9 zgoditaka. Jedan je od najboljih centarhalfova Hajduka u povijesti. Sa Splićanima je osvojio tri prvenstva Jugoslavije u sezonama 1970./71., 1973./74. i 1974./75. i tri Kupa 1972., 1973. i 1974. godine. Od bijelog se dresa oprostio 25. lipnja 1975. nakon čega je igrao još šest sezona u njemačkom VB Stuttgartu. Nositelj je zlatne Hajdukove kapetanske trake. U prvenstvenoj sezoni 1967./68.,

po anketama većine dnevnih i tjednih listova, izabran je za najboljeg igrača prvenstva.

Dugo vremena bio je kapetan reprezentacije Jugoslavije za koju je odigrao 52 utakmice – sedam kao nogometaš Radničkog i 45 kao igrač Hajduka. U reprezentaciji je debitirao u kvalifikacijskoj utakmici za svjetsko prvenstvo 19. rujna 1965. godine protiv Luksemburga u Luksemburgu (5-2), dok se od reprezentativnog dresa oprostio u prijateljskoj utakmici protiv reprezentacije SSSR-a u Zenici 17. travnja 1974. godine (0-1). Sudionik je Europskog prvenstva 1968. godine u Italiji kada je reprezentacija osvojila drugo mjesto. Dva puta je Holcer nastupio i za reprezentaciju Europe.

Osvojeno prvenstvo nakon šesnaest sušnih godina proslavljeno je 1971. godine veličanstvenim dočekom, a Dragan Holcer bio je kapetan momčadi. Slijedilo je razdoblje potpune dominacije Hajduka: od 1971. do 1975. godine nitko Hajduku nije bio ravan. U to vrijeme Hajduk je bio sjajna momčad, čak i u europskim okvirima.

Nakon nogometne karijere, Holcer je bio angažiran u Hajduku kao član uprave i predsjednik Omladinske komisije. U kratkom periodu tijekom 2000. godine, zajedno sa Šimom Luketinom i Antom Žajom, Holcer je bio član tzv. kriznog trija, koje je između dviju skupština vodilo klub. U tom razdoblju Hajduk je osvojio Kup...

Dragan Holcer, čovjek koji je bio na čelu zlatne Hajdukove generacije, odmah po dolasku, zavolio je svim srcem i Split i Hajduk. To je konstantno potvrđivao savjesnim odnosom prema klubu, prema svom radnom mjestu na igralištu, a i prema onima koji iz plitka džepa plaćaju teško zarađeni novac za ulaznicu na prenatrpanom stajanju. Uvijek je na krajnje profesionalan način želio priskrbiti ono što sportaša najviše uzdiže - borben i krajnje pošten odnos prema klubu i navijačima.

(Jurica Gizdić)

ISMET HADŽIĆ

(Tuzla, 7. srpnja 1954. - Zagreb, 14. srpnja 2015.)

Nakon teške bolesti preminuo je legendarni nogometaš Dinama Ismet Hadžić. Rođen je u Tuzli, igračku karijeru započeo je u momčadi domaće Slobode, i vrlo rano, već sa 18 godina, izborio je standardno mjesto u prvoj momčadi za koju igra sve do 1979. godine. U tom razdoblju za Slobodu je odigrao 350 utakmica.

U siječnju 1980. postao je nogometaš Dinama i plavi dres nosi do 1986., odigraši za klub iz Maksimira 302 utakmice. Bio je standardni nogometaš Dinama u sezoni 1981./82., kada su "plavi" osvojili naslov prvaka, kao i u sezoni 1982./83. kad je Dinamo osvojio Kup.

U sezoni 1986./87., Hadžić je nogometaš Prištine, a potom odlazi u SAD, u Las Vegas, gdje je igrao jedno vrijeme.

Za reprezentaciju Jugoslavije, od 1979. do 1983., odigrao je pet utakmica. Dvapat kao nogometaš Slobode, a tripud kao član Dinama. Debitirao je 1. travnja 1979. godine u Nikoziji, u kvalifikacijskoj utakmici za prvenstvo Europe u kojoj je Jugoslavija pobijedila Cipar sa 3-0. Od dresa reprezentacije oprostio se 23. travnja 1983. godine u Parizu, u prijateljskoj utakmici u kojoj je Francuska pobijedila Jugoslaviju sa 4-0. Više puta Hadžić je igrao za B, omladinsku, olimpijsku i mediteransku reprezentaciju.

Bio je jedan od najboljih braniča svoje generacije - iznimno nadaren, brz, ofenzivan, moderan i iznad svega korektan. Stoga nije čudno da je po isteku ugovora s Dinamom mogao birati klub. Najuporniji je još 1983. godine bio turski Fenerbahçe koji je za ondašnje prilike davao veliki novac, međutim trener Blažević u tom trenutku nije htio ni čuti za njegov odlazak iz Dinama.

Nije se obogatio od nogometa; prije 15-ak godina dotaknuo je dno. Bio je u stisci i prodao je stan želeći kupiti manji. Pojavili su se „prijatelji“, kojima je posudio ondašnjih 80 tisuća maraka. Nisu mu vratili, a on je završio u – automobilu. Dvije godine živio je u autu, a za to su znali samo policajci u Zapruđu koji su ga „čuvali“.

Počeo je raditi na tržnici, poslije i kao vodoinstaler, popravljao je centralna grijanja. Godine 2006. Zvezdan Cvetković pozvao ga je u Dinamo da radi s talentiranim dječacima. Govorio je da su ga spasili, a 2010. godine je dobio i gradski stan u čemu mu je mnogo pomogao Zdravko Mamić...

Ismet Hadžić, sahranjen je na groblju u Tuzli.

(Jurica Gizdić)